

Bediüzzaman'da Isparta'nın sırrı

Risâle-i Nur hizmetinin ilk merkezi olma hüviyetini kazanan Isparta, Üstad Bediüzzaman'ın hayatında da çok önemli bir mevkiye sahip.

Öyle ki, ilk mezar yeri Urfa olmasına rağmen, Cenâb-ı Hak, onun cesedini dahi zalimlerin eliyle Isparta'ya nakledildi.

Bunun dışında, Üstad'ın bir çok yönüyle Isparta'lı olduğu ve bu mübarek belde ile maddî-mânevî bağlantısının bulunduğunu görmekteyiz.

“Günün Tarihi” vesilesiyle, bunların bir kısmını derhatır etmeye çalışalım.

Barla öncesi ve sonrası

Sekiz buçuk senedir Barla'da mecburî ikamete tabi tutulan Bediüzzaman Said Nursî, 25 Temmuz 1934'te buradan alınarak Isparta şehir merkezine getirildi.

Bu, Üstad Bediüzzaman'ın Isparta'ya ikinci gelişi idi.

Üstad'ın Isparta'ya ilk gelişi, 1927 yılı başlarında olup, Burdur'dan sonra ve “Birinci Barla”dan hemen öncedir.

Onun üçüncü kez Isparta'ya gelip Fitnat Hanımın evinde ikamet etmeye başlaması ise, 1952 senesinin başlarına denk geliyor.

23 Mart 1960'ta Urfa'da vefat eden ve buradaki Halilurrahman'da medfun bulunan Bediüzzaman Hazretlerinin Isparta'ya son gelişi, daha doğrusu naaşının getirilişi, resmî zabıtlarda-kayıtlarda da görüldüğü üzere 12 Temmuz 1960 tarihini taşıyor.

S U R E T

DEVLET ARŞİVLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
CUMHURİYET ARŞİVİ

Zabit varesesi

**Bediüzzaman'ın
mezar nakline
dair 12.7.1960 tarihli
resmî tutanak.**

Konya İsmâ Hatip Okulu Fehri Arabi hocası Abdülkâcî
Ünlükul'un Urfa'da vefat eden kardeşi Saidi Nursi'nin cesedini
nakli kubur suretiyle Isparta'ya defnine müsaade olunmasına
dair 4/Temmuz/1960 tarihli dilekçesi üzerine işbu teledi is'af
edilerek 12/Temmuz/1960 günü Afyon'a getirilmiş bulunan mevtâ-
ya ait tabut Afyon'dan teslim alınarak Isparta'ya getirilmiş
ve aynı gün akşam kardeşi Abdülkâcî Ünlükul'da hazır bulun-
duğu halde eşrafda imzaları bulunan şahıslar huzurunda Ispar-
ta Şehir Mezarlığında inzar edilmiş bulunan kabre defn edil-
işine dair iş bu zabit mahallinde tanzim ve hep birlikte
imza altına alındı. 12/7/1960

Isparta Vali Muavini
Besim Ulcay
imza

Kamuyet Müdürü
Zeki Vural
imza

Vilayet Jandarma K.
Zekariye Kantekin
imza

Merkez Komutanı
Yarbay Atamer
imza

Merkez Hükümet ve
Belediye Tabibi
imza

Mevtanın kardeşi
Abdülkâcî
Ünlükul
imza

Aslına şynidir.

7/11/1960

Aslı: 13311-22/29

Nitekim, bilinen mezar yeri Urfa'da olan Hz. Üstad'ın cesedi hâlen Isparta vilâyetindeki meçhûl bir mezarlıkta bulunuyor.

Kabrinin meçhûlde kalması, esasen onun bir tavsiyesi, hatta vasiyeti niteliğini taşımaktadır.

Bu sebeple, onun nâşi, resmî makamların dahi defnettikleri ve bildikleri yerde değildir. Aynen vesiyetinde ifade edildiği gibi, birkaç talebesi biliyor ve herkesin bilmesi şimdilik gerekmiyor.

Kaldı ki, onun ruhuna okunacak duâlar, Fatihalar uzaktan da gidiyor.

Zaten, mühim olan, Hz. Üstad'ın şahsı veya mezarı değil, onun telif etmiş olduğu Nur Risâleleri ve ondan geriye kalan Nur'un ilânâtı, fütûhâtı, şahsiyet-i mâneviye noktasındaki hizmet ve faaliyetidir. Ki, bu da lillâhilhamd, dünya çapında kesintisiz şekilde devam edip gidiyor.

***

24 Temmuz 1934'te Isparta'ya ikinci kez getirilen Bediüzzaman Hazretleri, bu tarihten tam dokuz ay sonra, buradan da alınıp Eskişehir Hapishanesine sevk edildi.

Zahirde, sanki bir daha Isparta'ya dönemeyecekmiş gibi bir hal vardı. Zira, onun sevk edilmiş olduğu mahkemelerde ileri sürülen iddialar fevkalade ciddiydi. Müebbed hapis cezası, hatta idam edilmesi dahi söz konusuydu.

Nitekim, defalarca öldürülmeye de çalışıldı. Fakat, ilâhî inâyet altında muhafaza olunup her defasında yine sağ-sâlim şekilde kurtuldu. Üstelik Eskişehir, Kastamonu, Denizli, Afyon'daki hapis ve mecburî ikametlerin ardından, yaklaşık yirmi sene sonra tekrar Isparta'ya gelmeye muvaffak oldu.

Şimdi de, Üstad Bediüzzaman'ın Isparta'ya dair yazmış olduğu takdîr-kâr sözlerinden küçük bir demet sunarak konuya nokta koyalım. İşte, kendi ifadeleri:

* * *

Ben üç cihetle Ispartalıyım: Gerçi tarihçe ispat edemiyorum, fakat kanaatim var ki, Ispartit nahiyesinde dünyaya gelen Said'in aslı buradan gitmiş. Hem, Isparta vilayeti öyle hakîki kardeşleri bana vermiş ki, değil Abdülmecid ve Abdurrahman, belki Said'i onların herbirisine maalmemnuniye fedâ eylerim. (Tarihçe-i Hayat; Denizli Hayatı)

* * *

Bu havaliye (Kastamonu'ya) gelen Ispartalılar asker olsun, başkalar olsun, ekseriyet-i mutlakayla beni hemşehri biliyorlar. Hangisi benimle görüşüyor, "Sen Ispartalı mısın?" Ben de diyorum: "Maaliftihar, ben Ispartalıyım." Ve Isparta'da o kadar hakîki kardeşlerim ve akariblerim var ki, meskat-ı re'sim (doğum yeri) olan Nurs karyesine pek çok cihetlerle tercih ediyorum. Ve büyük Isparta'nın bir küçük evlâdı hükmünde olan Ispartit nahiyemize, büyük Isparta'nın birtek köyünü tercih ediyorum. O kadar halis, kahraman kardeşleri bana veren Isparta, taşı da, toprağı da bana ve belki Anadolu'ya mübarek olmuş. İnşallah hem Anadolu'ya hem âlem-i İslama neşrettikleri Nur tohumları birer rahmete mazhar olur, sümbül verir. Hem gıda, hem ziya, hem deva olup manevi galâ ve veba ve zulmü ve zulmeti dağıtır. (Kastamonu Lâhikası: 197)